

**Міністерство освіти і науки України
Міністерство охорони здоров'я України
Вінницький національний медичний університет
ім. М. І. Пирогова**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
навчально-методичної конференції**

**«СИНЕРГІЯ ОСВІТНІХ ІННОВАЦІЙ І ПОТРЕБ
РИНКУ ПРАЦІ: НОВІ ПІДХОДИ У
ВИЩІЙ ОСВІТІ»**

3 березня 2026 року

Вінниця – 2026

Синергія освітніх інновацій і потреб ринку праці: нові підходи у вищій освіті : зб. тез доп. навч.-метод. конф., Вінниця, 3 берез. 2026 р. / Вінниц. нац. мед. ун-т ім. М. І. Пирогова. Вінниця, 2026. 828 с.

У збірнику матеріалів конференції представлено результати наукових досліджень та практичних напрацювань, присвячених актуальним питанням трансформації сучасної освіти (зокрема медичної) в умовах глобальної цифровізації. Висвітлено ключові аспекти інтеграції європейських стандартів у вітчизняний освітній простір; впровадження в освітній процес інноваційних технологій (ШІ, VR/AR, e-learning симуляційне навчання), інструментів гейміфікації. Розглянуто реалізацію інтердисциплінарних підходів та новітніх педагогічних стратегій, кращих освітніх практик у підготовку фахівців.

Особливу увагу приділено питанням формування професійних компетентностей, удосконаленню методів контролю знань; відповідності освітніх програм тенденціям розвитку вітчизняного та світового ринків праці; удосконаленню внутрішньої системи забезпечення якості вищої освіти, а також дотриманню принципів академічної доброчесності як фундаменту якості освіти.

Видання розраховане на науковців, викладачів закладів вищої освіти, аспірантів, здобувачів освіти, працівників медичної галузі, які цікавляться впровадженням інновацій у педагогічну практику.

Редакційна колегія:

Голова редакційної колегії – **Петрушенко В. В.**, д-р. мед. наук, професор

Відповідальний секретар – **Мазур Г. М.**, в. о. начальника навчального відділу

Члени редакційної колегії:

Белов О. О., д-р. мед. наук, доцент, **Заїчко Н. В.**, д-р мед. наук, професор, **Назарчук О. А.**, д-р мед. наук, професор, **Орлова Н. М.**, д-р мед. наук, професор, **Пипа Л. В.**, д-р мед. наук, професор, **Поліщук С. С.**, д-р мед. наук, професор, **Пшук Н. Г.**, д-р мед. наук, професор, **Чорна В. В.**, д-р мед. наук, доцент, **Шінкарук-Диковицька М. М.**, д-р мед. наук, професор, **Браткова О. Ю.**, канд. мед. наук, доцент, **Гуцол В. В.**, канд. фарм. наук, доцент, **Михайлова І. В.**, канд. хім. наук, доцент, **Піліпонова В. В.**, канд. мед. наук, доцент, **Таран І. В.**, канд. мед. наук, доцент, **Якименко О. Г.**, канд. мед. наук, доцент

Наукові роботи друкуються в авторській редакції.

Тисевич Т. В.

Кафедра загальної гігієни та екології
Вінницький національний медичний
університет ім. М.І. Пирогова

ЦИФРОВА ІНТЕГРАЦІЯ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Інтеграція цифрових технологій в освітній процес є однією з ключових ознак сучасної освіти та водночас викликає низку дискусій щодо її ефективності. З одного боку, технології значно розширили доступ до освіти, зробивши її більш гнучкою та інклюзивною. Платформи електронного навчання, онлайн-курси, цифрові підручники дозволяють здобувачам освіти навчатися у власному темпі, незалежно від географічного розташування, а педагогам — постійно оновлювати навчальний контент і залишатися в курсі новітніх досягнень у своїх галузях [2].

Важливою перевагою технологій є можливість постійної комунікації та співпраці. Онлайн-форуми, відеоконференції та спільні цифрові середовища створюють можливості для активної взаємодії між здобувачами вищої освіти та викладачами, формуючи велику навчальну спільноту. Крім того, цифрові інструменти пропонують інноваційні підходи до оцінювання студентів [3].

Інтеграція цифрових технологій в освітній процес може відбуватися на різних рівнях, кожен з яких по-своєму впливає на організацію навчання та діяльність здобувачів вищої освіти [1]. Цифрові технології можуть бути доповненням до традиційного навчального процесу за рахунок нових функціональних можливостей. Йдеться про додавання мультимедійного контенту до навчального матеріалу, використання цифрових нотаток, доступних з різних пристроїв, інтерактивних опитувальників та тестів з автоматичною перевіркою. При цьому зберігається звична педагогічна парадигма, проте зростає гнучкість і доступність навчальних матеріалів, а також з'являється можливість швидко, цікаво отримувати необхідну інформацію, оцінювати рівень знань студентів.

Також, технології можуть трансформувати освітній процес шляхом заміни традиційного формату занять, наприклад, спільна робота над цифровими проектами, створення презентацій, стендів, тощо. Важливим елементом такої структури заняття є співпраця — спільне створення нотаток, взаємне редагування, обговорення та уточнення навчального матеріалу. Хоча подібні практики можливі й без цифрових засобів, але саме технології роблять їх більш динамічними, ефективними та сприяють активнішій взаємодії між студентами і з навчальним контентом.

Цифрові технології сприяють реалізації спільних освітніх проектів зі студентами з інших університетів, міст і країн, використанню віртуальних екскурсій та засоби доповненої реальності, проведенню експериментів з цифровими моделями та дослідницької діяльності. Технології створюють інформаційні продукти, поширюють їх, дають можливість отримувати зворотний зв'язок і долучатися до суспільних ініціатив. Завдяки цьому навчання стає по-справжньому відкритим, дослідницьким і орієнтованим на формування власного розуміння та активної позиції здобувачів вищої освіти.

Водночас надмірна насиченість освітнього середовища технологіями може мати й негативні наслідки. Постійна доступність цифрових пристроїв та онлайн-контенту часто призводить до зниження концентрації, відволікання уваги та погіршення навчальних результатів. Великий обсяг інформації у відкритому доступі ускладнює відокремлення надійних джерел від ненадійних, що створює додаткове навантаження на здобувачів вищої освіти та може гальмувати розвиток критичного мислення.

Слід звернути увагу на ризик зосередження студентів на механічному навчанні та стандартизованих оцінках, що може пригнічувати інноваційне мислення, розвиток творчості та навичок вирішення проблем. Крім того, технології здатні поглиблювати соціальну нерівність: відсутність доступу до пристроїв або стабільного інтернету обмежує освітні можливості окремих груп здобувачів вищої освіти.

Впровадження цифрових технологій у систему вищої освіти не лише розширює дидактичні можливості навчального процесу, а й актуалізує низку проблем, що потребують ґрунтовного педагогічного осмислення [4]. Особливо виразно ці виклики проявляються в умовах дистанційного навчання та потребують глибокого системного підходу до організації навчального процесу.

Цифрові технології змінюють характер комунікації між учасниками освітнього процесу і можуть ускладнювати взаємодію. Віддалене спілкування, вимкнені камери, порушення часових меж, недотримання правил поведінки та культури спілкування через мережу інтернету — здатні знижувати якість взаємодії і створювати напруження між студентами та викладачем. Але можна заздалегідь узгодити чіткі правила комунікації і взаємодії під час занять та поза ними.

Питання академічної доброчесності серед студентів у закладах вищої освіти набула особливої актуальності в умовах цифровізації освітнього процесу. Розширення доступу до онлайн-ресурсів, використання штучного інтелекту та дистанційних форм контролю знань ускладнюють виявлення випадків плагіату, списування, тощо. Водночас причини порушення принципів академічної доброчесності часто пов'язані не лише з технологічними можливостями, а й із низьким рівнем навчальної мотивації, академічною перевантаженістю та відсутністю сформованої культури відповідальності за результати навчання. Формальний підхід до оцінювання та орієнтація виключно на результат також сприяють поширенню проявів академічної недоброчесності. У цьому контексті важливого значення набуває системна робота закладів вищої освіти, спрямована на формування етичних цінностей, академічної культури та усвідомлення студентами наслідків порушення академічної доброчесності. Ефективна профілактика таких порушень передбачає поєднання педагогічних, організаційних і технологічних заходів.

Однією з важливих проблеми в навчальному процесі є зниження рівня мотивації студентів. Втрата навчальної зацікавленості часто пов'язана з недостатнім усвідомленням студентами цінності та змістовного значення вищої

освіти загалом. Зазначена проблема є системною та проявляється незалежно від форми організації навчання, актуальна як у дистанційному, так і в аудиторному форматі. Фізична присутність студентів і викладача в навчальній аудиторії сама по собі не гарантує підвищення мотивації до навчання. У зв'язку з цим ключовим завданням освітнього процесу є цілеспрямована підтримка внутрішньої мотивації студентів і формування усвідомленого ставлення до професійного навчання.

Отже, цифрові технології у вищій освіті мають значний потенціал, але їх ефективність залежить від зваженого, педагогічно-обґрунтованого використання, спрямованого на підтримку концептуального навчання, рівного доступу та розвитку ключових компетентностей студентів. Забезпечення академічної доброчесності є необхідною умовою підвищення якості вищої освіти в умовах цифрової трансформації.

Список використаних джерел:

1. Гуревич Р., Коношевський Л., Коношевський О., Кобися В., Люльчак С. Роль цифрового освітнього середовища закладу вищої освіти у формуванні диджитальної культури студентів. *Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми*. 2024. №. 71. С. 5-21. <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2024-71-5-22>

2. Калюжна Т. Інтеграція цифрових технологій в освіту дорослих: цифрова компетентність науково-педагогічних працівників закладів вищої освіти. *Physical culture and sport: scientific perspective*. 2024. №. 4. С. 176-182. <https://doi.org/10.31891/pcs.2024.4.25>

3. Карплюк С. О. Особливості цифровізації освітнього процесу у вищій школі. *Інформаційно-цифровий освітній простір України: трансформаційні процеси і перспективи розвитку*: матеріали методологічного семінару НАПН України, м. Київ, 4 квітня 2019 р. / За ред. В. Г. Кременя, О. І. Ляшенка; укл. А. В. Яцишин, О. М., Соколюк. 2019. С. 188-197.

4. Стасюк О. Цифрова трансформація закладів вищої освіти. *Проблеми і перспективи економіки та управління*. 2025. №. 3 (43). С. 232-242.

[https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-3\(43\)-232-242](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2025-3(43)-232-242)

УДК 378:331.5:614

Фуніков А. В., канд. мед. наук, доцент
Хімич С. Д., д-р мед. наук, професор
Бурковський М. І., канд. мед. наук, доцент
Кателян О. В., канд. мед. наук, доцент
Кафедра загальної хірургії
Вінницький національний медичний
університет ім. М. І. Пирогова

СИНЕРГІЯ ОСВІТИ ТА РИНКУ ПРАЦІ

Сьогодні не є безхмарним для випускників ЗВО. На фоні цієї гуманітарної катастрофи, того масштабного горя, що творить ворог в нашій країні, молодій людині після закінчення університету потрібно адаптуватись до важкої ситуації, бути сильним психоемоційно.

Тому питання синергії – взаємодії та співпраці між закладами вищої освіти, випускниками і роботодавцями є в наш час дуже актуальним. Освітні інновації, які активно впроваджуються в нашому університеті такі як цифрові технології, нові методи навчання, виробничі практики на базі університетської клініки, симуляційного центру, сумісна співпраця з іншими ЗВО нашої країни, стажування випускників, забезпечує розвиток потрібних компетенцій наших студентів, формує з них фахівців, які відповідають потребам сучасного ринку праці.

Історія розвитку людства стверджує, що сума знань колись подвоювалась один раз на багато століть. Наразі відбувається такий шалений розвиток цифрових технологій, технологічні та економічні зміни, що в 2050 році суму знань будуть подвоювати декілька разів на рік. І в нашому університеті сформувалось стратегічне мислення з цього питання. В медичній сфері з'являються нові спеціальності, а вимоги до кваліфікації наших випускників